LA FLAUTA MÀGICA
Die Zauberflöte
W. A. Mozart

27 AGOST 2022

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
CICLE D'ÒPERA NOVARIA

Pamina **Sarah Zhai Strauss**
Tamino **Carlos Enrique Ortiz**
Papageno **Joan G. Gomà**
Papagena **Romina Krieger**
Sarastro **Daniel Sayfullin**
Regina de la nit **Larisa Stefan**
Monostatos **Ángel Baile**
Dama 1 **Alba Martínez Nieto**
Dama 2 **Gisela Villamayor**
Dama 3 **Maria Jurado**
Àngel 1 **Laura Gibert**
Àngel 2 **Carme Gutiérrez**
Àngel 3 **Grissel Ruiz**
Guarda 1 **José Cabrero**
Guarda 2 **Rodrigo Aguilar**
Esclau 1 **José Luis González**
Esclau 2 **German Casetti**

Coro Novaria
Sopranos
Ingrid Gifreu, Susana Mendoza, Ayelen Seras, Laura Gibert, Carme Gutiérrez

Mezzosoprans
Marta Mateu, Maria Melonchin, Marta Finestres, Juhee Naam, Grissel Ruiz

Tenors
Jose Cabrero, Albert Valero, Emili Gispert, Victor Galiana, Joan Lois Gonzalez

Bassos
Rodrigo Aguilar, Carles Salmons, German Casetti, Ferran Jimenez, Ariel Seras

Los chocs de Mairemma
Guillem Calderón, Sofia Lasheras, Daniela Martin

Els 4 Samurais
Pau Aymerich, Genis Garcia, Jan López, Eliaitz Villar

Nove pocaps espanyols i japonesos
Gerald Balsera, Berta Garcia, Annaris Belmonte, Ayra Belmonte, Arlette Fernández, Nicolas Marzano, Leonardo Marzano, Laia Mendoza, Lluc Mendoza, Mar Pallarés, Pau Tejedor

Orquestra Novèria Filharmonia
VIOLINS 1a
Edurne Vila, concertino
Olga Sora
Oleg Lachugin
Vladimir Chulaev

VIOLINS 2a
Alona Ruiz, cap de 2ns violins
Maria Ruano
Elisenda Prats
Laia Ferrer

VIOLES
Joan Ignasi Ferrer, cap de violes
Jordi Nabona
Alfons Casas

VIOLONCLES
Esther Vila, cap de violoncels
Aleix Sala

CONTRABASS
Joan Pabet

VENTI I PERCUSSIÓ
Flauta + Piccolo **Joan Pons**
Oboè **Ivan Alcazo**
Clarinet **Nuria Querol**
Fagot **Laura Guarino**
Trompa 1 **Alexandra Kurkowa**
Trompa 2 **Manuel Pino**
Trombó 1 **Guillem Serra**
Trombó 2 **Miquel Berenguer**
Timpani **Oscar Bas**
Xavier Montasell

Amb la col·laboració dels alumnes del **Conservatori Professional de Dansa de l'Institut del Teatre**

Agraïments
Laura Planas presidenta honorífica

Fotografia programa i cartell
Gregor Eistert

FITXA ARTÍSTICA

Director musical
Adolf Gassol

Director escènic
Jaume Villanueva

Director artístic
Sergi Giménez

Direcció de vestuari
Marta Finestres

Coreografia
Gloria Lleyat

Fotògrafia
Roberth Aranburu

CAST

Pamina
Sarah Zhai Strauss

Tamino
Carlos Enrique Ortiz

Papageno
Joan G. Gomà

Papagena
Romina Krieger

Sarastro
Daniil Sayfullin

Regina de la nit
Larisa Stefan

Monostatos
Ángel Baile

Dama 1
Alba Martínez Nieto

Dama 2
Gisela Villamayor

Dama 3
Maria Jurado

Àngel 1
Laura Gibert

Àngel 2
Carme Gutiérrez

Àngel 3
Grissel Ruiz

Guarda 1
José Cabrero

Guarda 2
Rodrigo Aguilar

Esclau 1
José Luis González

Esclau 2
German Casetti

www.novariartists.com

PRÒXIMES FUNCIONS

Mozart, elogi de la bondat

Mozart, com l'art autèntic, no necessita ser compres per arribar-nos a l'ànima. Quèlem per la bellesa de la bondat i l'autèntica trefalda del sentiment. Ha de ser una fida companya i ha d'ajudar-nos a Mozart es mantindrà sempre amb nosaltres. L'abstracció absoluta, fidèl i l'endeutament de Schopenhauer, fluminant transcendental mystical de la bellesa.

La transcendència es una virtut. La virtut es la disposició que tot un éssser per obrar per obrar cada u la vida. I si un éssser humà ha gaudit d'aquesta premeditiva en el llarg, fèxeu: i tortuós discurs de la historia –la qual es premagativa humana– aquest éssser ha estat W. A. Mozart.

Explicar Mozart es una aventura arriscada. Mozart es una sensació com l'amor, com la tendresa d'aquell millor amic o amiga que hem sominal. I que molts afortunats tenim. Jo no entenda la humanitat sense ell. Per descoctar l'enfiable sentiment de plentud que em provoca, hauria de recórrer al refugi de la Sonata en fin major (KV330 ?), on Mozart ens un nen com jo, un amic bellíssim i juganer que sorta fòlig de la partitura, em premia de la mà i em dóna, ballant, amb ell. Pensant una de les sonatines i jugant fer senyal que hi entri; quan no hi arriben les paraules.

La aproximació de Mozart al poble, a la comprensió de les seves necessitats, la contribució de la seva obra en la difusió de la cultura, de la d'autònarch, de la crítica social i de la libertat, desbarata completament les caricatures tòpiques i falsàries que l'imputen una imagte frívola, intranscendent i trivial. Cobra i la vida de Mozart contribuïssen, ràpidament, al propòsit que la humanitat, la milaga de la seva obra i el seu art i en la seva vida, com ha part fonamental del bé i de la virtut. A la confrontació entre el bé i el mal que dóna vida a la Flauta màgica, es comprèn que el bé no existeix, que el mal és l'estat natural, que el bé es únicament l'absència absoluta del mal.

Compresa aquesta realitat, els convidem a compartir un propòsit empètre amb la humilitat que demana la bondat. Hi hem dipositat tota l'entrega de què som capaços. Carme de cada pell, de cada nota, del mès imperceptible moviment, de cada paraula, de cada mirada, de cada gest, de cada llum, de cada ombra, de cada silenci, de cada ritme, de d'una gran alegria i de tot el temperatge de la comparsa i d'Arnés per fer el rol de Tamino. A mesa i a mesa de gust, m ale compartir, que el coneixen bé i saben que no sell sorteix, m a la mare, que hi clar que el nen no pot assumir un rol amb tanta responsabilitat, però el temp passa, el temor no arriba i ha de buscar alguna solució…

ACTE I

Escena 1: Un paisatge salvatge i rocós

Tamino, un bell príncep perdut en una terra llunyana, es persegueit per uns temp i s'amaga dels dues que el salvin. Es desmaia i apareixen tres dames, assistentes de la Reina de la Nit, que matien la serp. Laputen a recuperar-se i surten, tres de l'aparició Papageno, que en fa la seva flauta i comença una trobadoresca, i no dos mostrarà. Tres especials per a la Reina de la Nit, que li ofereix la seva filla Pamina per a que la rescati. Tamino, que ja s'ha recuperat, es presenta a Papageno, pensant que Papageno ha matat a la serp. Papageno feliçment prem el crèdit. Les tres dames reaparèixen i en lloc de donar-li –o, li donen ajuga, una poba i li col·loquen un cadenat sobre la boca com un anti per mentir. Donen a Tamino un retrat de la filla de la Reina de la Nit, Pamina, de qui Tamino cau enamorat instantàniament. Les dames tornen i li diuen que Pamina ha estat capturada per Sarastro, un brutot supossadament malvat. Tamino promet recatar a Pamina. Aparèix la Reina de la Nit i promet a Tamino que Pamina serà sea si la recata de Sarastro. La reina surt i les dames eliminen el cadenat de la bocca de Papageno amb una advertència de no mantir més. Donen a Tamino una flauta màgica que li el poder de controllir el dolor en alegria. Diuen a Papageno que vagi amb Tamino i li ofereixen un carillon de màgia per a la seva protecció. Les dames introdueixen tres gens alats, que guiaran Tamino i Papageno al temple de Sarastro.

Escena 2: Una habitació al palau de Sarastro

Pamina és arrossegada pels esclaus de Sarastro. Monostatos, esbiro i cap dels esclaus, ordena a aquestis que tanquin Pamina i el deixin a soles amb ella. Papageno, enviat per ajudar Tamino a trobar a Pamina, entra. Monostatos i Papageno estan espantats per l'estranya aparença l'un de l'altre i tots dos fugen. Papageno torna i anuncia a Pamina que la seva mare ha enviat a Tamino per salvar-la. Pamina se n'allegra d'escoltar que Tamino està enamorat d'ella. Ofereix simpatia i esperança a Papageno, que aspira a una trobar una dona. Junts reflexionen sobre les alegries i els deures sagrats de l'amor marital.

Escena 3: Un bosc davant d'un temple

Sarastro arriba al Temple. Pamina apareix a l'esquerra, Papageno a la dreta. Els tres gens alats acompanyen Tamino al temple de Sarastro, prometent que si roman pacient, saví i fiem, aconseguirà rescatar Pamina. Tamino s'aprropa a l'entrada i les veus interiors li demanen l'accés. Però un vell sacerdot li diu que entrar a l'amor i l'ira que Sarastro es benevolent, no malvat, i que no ha de confiar en la Reina de la Nit. Tamino fa sonar la seva flauta màgica. Els animals apareixen i ballen, fascinats per l'aleva música. Tamino escolta de llurs les campanetes de Papageno i es precipita per anar a trobar-lo.

Papageno i Pamina entren a la recerca de Tamino. Són retingots per Monostatos i els seus esclaus. Papageno toca les seves campanes màgiques, i Monostatos i els seus esclaus comencen a ballar, i surten de l'escenari. Fascinats per tal bellesa musical. Papageno i Pamina escoliten el so de la cornetina de Sarastro. Papageno està espantat i li pregunta a Pamina qué diuen. Ella respon que han de dir la veritat. Sarastro entra, amb una multitud de seguidors.

Pamina cau als peus de Sarastro i confessa que va intentar escapar perquè Monostatos havia demanat brutalment les seves atencions. Sarastro la rep amablement i li assegura que només deu/ja la seva felicitat. Però ell es nega a tornar-la a la seva mare, a qui desconfia com una mala influència sobre els que l'envolten. Pamina, diu, ha de ser guiada per un home. Monostatos porta a Tamino. Els dos amants es veuen per primera vegada i s'abraçen. Monostatos li diu a Sarastro que va ensamparar Papageno i Pamina intentant fugir. I exigeix una recompensa. Sarastro castiga a Monostatos per la seva agressiva conducta amb Pamina, i el fa fora. Anuncia que Tamino ha de sotmetre's a les proves de sereisa per conèixer-se en digne marit de Pamina. Els sacerdots declaren que la virtut i la justícia sanificaran la vida i convertiran els mortals en dious.

ACTE II

Escena 1: Un bosc de palmes. El Consell de sacerdots d'Isis i Osiris

Sarastro informa als sacerdots que Tamino està preparat per superremer les proves que el portaràn a la il·luminació. Invoca els dieu Isis i Osiris, demanant-los que protegeixin a Tamino i Pamina.

Escena 2: El pati del Temple d'Òrdoal

Tamino i Papageno són conduïts per dos sacerdots per a la primera prova. Els dos sacerdots els instruïxen sobre els perills que tenen davant seu, els advertixen sobre les banàlies i les dames i que junts silenci. Les tres dames aparèixen i intenten forçar Tamino i Papageno a parlar. Papageno no pot resistir-se a responde a les dames, però Tamino es manté al marge, endut amb l'aqua.

Tamino i Pamina es sotmeten a la prova final. Els tres gens alats arriben i observen Pamina, que Tamino ha abandonat. Pamina es sulicidi i Tamino ha abandonada.
Els gens alats s'ofereixen i transport l'home de l'amor de Tamino.

Escena 3: fora del temple d'Òrdoal

Dos homes armats conduïssen Tamino. Reciten un dels credos formals d'Isis i Osiris, promenent la il·luminació dels amants. Tamino declara que està preparat. Pamina vol crida des de la llunyania. Els homes armats li asseguren que el judici per silenci ha acabat i que ès llure de parlar amb ella. Pamina entra i declara la seva intenció de sotmetre's a les proves reservat amb ell. Li llura la flauta màgica per ajudar-los a través de les proves. Protegits per la música de la flauta màgica, traves
sen intactes les càmeres de foc i aigua. Entren els sacerdots cantant el triomf i convidan a la parella a entrar al temple.

Escena 4: Un jardí

Papageno es resigna a haver perdut Papagena i decideix perqar-se. Els tres gens apareixen i el deteneen. Li aconsellen que tocqi les seves campanes màgiques per convocar Papagena.
Ella apareix i s'uneixen feliçment. Planifiquen el seu futur i somien amb els molts fills que tindran junts.

Escena 9: Un paisatge rocós a l'exterior del temple. Negra nit

Monostatos el traïdor apareix amb Pamina de la mà i les seves tres dames. Conspiren per destruir el temple i la reina confirma que ha promès la seva filla Pamina a Monostatos. Però abans que els conspiradors puguin entrar al temple, són expulsats per milaga a la nit eterna.

Escena 10: El temple del sol

Sarastro anuncia a tothom el triomf del sol davant la nit, i acull l'alba d'una nova era de saviesa i fraternitat.

Altres produccions de Novaria Artists
Carmen de G. Bizet
La traviata de G. Verdi
La bohème de G. Puccini
Tosca de G. Puccini
Requiem de W.A. Mozart
Les 4 estacions de A. Vivaldi
Bolero de M. Ravel
Vivaldi Virtuosi
Els Gens de Mannheim
Orquestra de Guitarres de Barcelona
Madama Butterfly (temporada 2022/23)

Una producció de NOVARIA ARTISTS
amb el suport Generalitat de Catalunya Departament de Cultura; Ajuntament de Barcelona; Institut de Cultura de Barcelona; inaem; Ministerio de Cultura y Deporte; Institut del Teatre
institució col·laboradora